

ת"פ 10182/03/21 - מדינת ישראל נגד א' מ'

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 10182-03-21 מדינת ישראל נ' מ'(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א' מ'

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו ובהתאם להסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, מיום 25.3.21, בעבירות של **תקיפת בת זוג, בשני מקרים**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק, ו**נהיגה בזמן פסילה**, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת, גב' ג' מ', בני זוג המצויים בהליכי גירושין, ולהם שתי בנות, ילידות 2005 ו-2009.

עוד צוין בכתב האישום כי במסגרת בפ"ת 1331-08-20 נפסל הנאשם, ביום 11.8.20, מלהחזיק ברישיון נהיגה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

כשנה עובר ליום 22.2.20, עת גרו הנאשם והמתלוננת בביתם במשהד, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה והיא נפלה על מדרגות הבית, זאת לנגד עיני בנותיהם.

בסוף חודש יולי 2020, עת גרו הנאשם והמתלוננת יחד בביתם במשהד, חלץ הנאשם את הכפכך אותו נעל, ותקף את המתלוננת במכות בפניה באמצעות הכפכך. לאחר מכן עזבה המתלוננת את הבית.

בתאריך 21.2.21 נסעה המתלוננת למרפאה ברכב. הנאשם, אשר חיכה ליד תחנת אוטובוס במשהד, קפץ לפתע אל הכביש, ורק ערנותה של המתלוננת מנעה את פגיעת הרכב בנאשם.

בתאריך 22.2.21, בשעות הצהריים, הגיע הנאשם אל בית הספר בו לומדת אחת מבנותיו כשהוא נוהג

ברכב ואסוף אותה מבית הספר. סמוך לשעה 14:18, הלכה המתלוננת לאסוף את הבת מביתו של הנאשם בכפר כנא. הבת יצאה מהבית, ונכנסה לרכב. הנאשם יצא אחריה, החל לצעוק על המתלוננת, פתח את דלת הרכב ונכנס לתוכו. הנאשם המשיך לצעוק על המתלוננת ואיים עליה באמרו כי "הירוג אותה עד מוות", אם לא תתן לו לראות את הבנות.

3. ביום 25.3.21 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. סוכם כי לאחר קבלת התסקיר יטענו הצדדים לעונש באופן פתוח.

תסקיר שירות המבחן

4. **שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד, ונמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.**

בתסקיר מיום 26.4.21 צוין כי הנאשם, בן 46, מצוי בהליכי גירושין מן המתלוננת ואב לשתי בנות בגילאים 13 ו-16. טרם מעצרו פגש את בנותיו למפגשים קצרים. הנאשם תיאר קושי רגשי מהניתוק מבנותיו. טרם מעצרו עבד כמאבטח בחברת כוח אדם. הנאשם תיאר יחסים תקינים עם משפחת המוצא שלו.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, עם סיומן השתלב בעבודות שונות כעבודות שיפוצים, הסעות ונוספות. בהיותו בן 27 נישא למתלוננת. ביולי 2020 נפרדו בני הזוג, לאחר 17 שנות נישואין, וכיום המתלוננת גרה בסמיכות לבית הוריה יחד עם בנותיהם.

לדברי הנאשם, לאורך שנות הנישואין קיימו בני הזוג זוגיות נורמטיבית. הקשיים בין בני הזוג החלו לאחר שהמתלוננת עברה טיפולים כימותרפיים, בשנת 2012, אשר לדברי הנאשם גרמו לה להיות עצבנית, חסרת שקט ועם מחשבות שווא. בני הזוג נטו לוויכוחים רבים, לקללות הדדיות, האווירה ביניהם נעשתה עכורה ומתוחה, והמשיכה כך גם לאחר שהחלימה. ב-3 השנים האחרונות נהגו לישון בנפרד, וחלה התרחקות רגשית ביניהם, והוא חשד בפגיעה באמון מצדה. בני הזוג התמודדו עם הכעסים והמתחים בשתיקה, שלדבריו הייתה דרך לגיטימית. הנאשם שלל אלימות פיזית והדגיש כי אינו אדם אלים. הנאשם ציין כי לאורך הדרך תמך במתלוננת בטיפולים שעברה ובהחלמתה. לנאשם לא הייתה כוונה להתגרש, והפרידה מצד המתלוננת הייתה פתאומית ובלתי צפויה. הנאשם הביע רצון בחיים משותפים עם המתלוננת אך הוא מודע לכך שהיא אינה מעוניינת בכך.

5. שירות המבחן קיים פגישה עם **המתלוננת**. המתלוננת, בת 46, במקצועה אחות טיפת חלב, מזה 23 שנים. המתלוננת תיארה מערכת יחסים מורכבת וקונפליקטואלית עם הנאשם לאורך השנים, במהלכה נהג הנאשם כלפיה באלימות פיזית ומילולית, כך שהאירועים הנדונים אינם היחידים, לדבריה. המתלוננת

תיארה את הנאשם כאדם נוקשה, חשדן ושתלטן כלפיה, שהתנהג אליה באופן מבזה ומשפיל, אסר עליה לשהות מחוץ לבית מלבד יציאתה לעבודה, מנע ממנה קשרים חברתיים, עקב אחריה, ובשל איסוריו לא ביצעה בגפה פעולות יום יומיות כקניות. עוד ציינה המתלוננת כי הנאשם עבד באופן מקוטע, היא הייתה המפרנסת העיקרית של המשפחה הגרעינית, והדבר היווה נושא מרכזי לוויכוח ביניהם. כן תיארה המתלוננת פערים בשאיפותיהם כשהיא ביקשה לבנות בית ולקדם בנותיהם ללימודים, ואילו הנאשם היה ללא שאיפות ותמך באורח חיים מצומצם ודל. כאשר חלתה בסרטן הנאשם היה עסוק ברחמים עצמיים ולא גילה אמפתיה רגשית כלפיה, ומי שטיפלו בה ובבנותיה היו בני משפחת המוצא שלה. המתלוננת שללה אלימות מצד הנאשם כלפי הבנות, אולם לדבריה דרש מהן לעמוד בגבולות נוקשים. לאחר שעזבה את הבית, הנאשם שוחח עם הבנות בטלפון שיחות קשות, במהלכן גידף והשפיל את המתלוננת, ולכן לאורך תקופה ממושכת סירבו הבנות להיות עמו בקשר. המתלוננת ציינה כי היא מעודדת את בנותיה ליצור קשר עם אביהן. המתלוננת תיארה כי הנאשם היה צורך אלוהול עד שכרות לאורך השנים, וכי כל ניסיון לבחון זאת עמו היה מסתכם בתגובה תוקפנית ואלימה. בשבע השנים האחרונות, כשהתגוררו בסמיכות לבית הורי הנאשם, צריכת האלוהול פחתה וגם האלימות הפיזית כלפיה פחתה. לאורך השנים המשיכה המתלוננת בחיים משותפים עם הנאשם למען בנותיה ומהחשש מפגיעה בכבוד המשפחה במידה ותתגרש. מאז הפרידה המתלוננת מנסה לשקם עצמה, היא סבלנית ומלאת תקווה, ומסתייעת בגורמי תמיכה. לדבריה, פנתה לעובדת סוציאלית במקום עבודתה, וכשתהיה מוכנה לכך תתחיל בטיפול. המתלוננת ביטאה חשש לחייה במידה והנאשם ישוחרר, ולדבריה הנאשם זקוק לטיפול בתחום השליטה בכעסים והאלימות.

6. צוין בתסקיר כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. לחובתו 18 הרשעות קודמות בתחום התעבורה, והוגשו נגדו 2 כתבי אישום בבית-המשפט לתעבורה, ביניהם בגין העבירה הנדונה. הנאשם תיאר קושי במהלך מעצרו בבית המעצר עקב הריחוק ממשפחתו.

במסגרת תיק תעבורה הופנה הנאשם לשירות המבחן ושולב בהליך טיפולי. הנאשם עמד בכללי הקבוצה הטיפולית אך התקשה לגעת בעולמו הפנימי, והתקשה לשתף פעולה באבחון מצבו סביב צריכת אלוהול, וההליך הטיפולי הופסק.

הנאשם שלל צריכת אלוהול בעבר וכיום, ולדבריו צורך אלוהול באירועים משפחתיים בלבד. לדבריו, הבין את ההשלכות והנזקים בעקבות צריכתו ואינו זקוק למעורבות טיפולית בתחום זה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון התנהגותו, וכי הוא ממוקד בתחושות פגיעה ואכזבה מן המתלוננת. הנאשם שלל אלימות כלפיה במהלך חייהם המשותפים, מלבד אירוע בו זרק כפכף אשר לדבריו פגע בידה. לדברי הנאשם הוא אינו אדם אלים ומדובר באירוע חריג שאינו אופייני לו. הנאשם ביטא נכונות מילולית לטיפול, על רקע החשש מן ההליך ותוצאותיו, שכן בניסיון לבחון עמו כשלים התנהגותיים לא זיהה קושי או בעייתיות.

7. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו האלימה, מפחית ומצמצם מחלקו. כאשר חש בפגיעה בכבודו, נוטה הנאשם להתנהל באופן אימפולסיבי ופוגעני. הנאשם מתקשה

בנפרדות ומתקשה להפנים את הפרידה מן המתלוננת, והדבר מעורר בו חוויה של דחייה ופגיעה בדימויו הגברי, באופן המעלה את הסיכון להתנהגות אימפולסיבית, אלימה ובלתי נשלטת מצדו. עוד התרשם שירות המבחן ממיקוד שליטה חיצוני, ונטייה להשליך האחריות על גורמים חיצוניים, תפיסה המקשה על בדיקה מעמיקה של החלקים הפוגעניים ושל התנהלותו בעבירה ובכלל. הנאשם עסוק במחיר אותו משלם עקב מעצרו וההליך המשפטי, ומתקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלוננת.

נוכח המפורט העריך שירות המבחן קיומו של סיכון גבוה להישנות התנהגות דומה בעתיד ונמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

טיעונים לעונש

8. ביום 3.5.21 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב והשלימה אותם בעל-פה, וב"כ הנאשם בעל-פה בפניו.

9. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע שלושה מתחמי עונש הולמים נפרדים, לאירועי כתב האישום, שכן האירועים בוצעו שלא בסמיכות זמנים וללא קשר זה עם זה והם כוללים עבירות שונות. ב"כ המאשימה טענה כי לכל אחד מאירועי התקיפה יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 2 ל-12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי. לאירוע האיומים והנהיגה בזמן פסילה ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בשל ריבוי העבירות וחומרתן, טענה המאשימה כי ראוי להטיל על הנאשם, בגין עבירות התקיפה, עונש המצוי בתחתית המתחם לו טענה, ובגין עבירות האיומים והנהיגה בזמן פסילה, עונש המצוי ברף הגבוה של המתחם לו טענה, וכן להטיל את העונשים במצטבר זה לזה, תוך הפעלת המאסר על-תנאי התלוי ועומד נגדו (בתחום התעבורה) במצטבר. כן ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם עונש פסילה שלא תפתח מ-10 שנים, ופסילה על-תנאי.

ב"כ המאשימה עמדה על פגיעת מעשי הנאשם בשלומה ובביטחונה של המתלוננת, ועל הצורך למגר תופעה זו באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה. הודגש כי האלימות לוותה גם באיומים על חיי המתלוננת, עניין המלמד על המסוכנות. המעשים מתאפיינים בחזרתיות, בהתנהגות משפילה, והם אף בוצעו לנגד עיני בנותיהם של בני הזוג.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ב"כ המאשימה ציינה כי אמנם הנאשם הודה, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי ואין לו עבר פלילי, אולם עברו התעבורתי מכביד וכולל עונש מאסר על-תנאי בן ששה חודשים, בר הפעלה בתיק זה, עונש שלא הרתיע את הנאשם מלנהוג בזמן שרישיונו נפסל על-ידי בית המשפט, בגזר-דין בו הוטלו עליו 28 חודשי פסילת רישיון. הנאשם סיכן בהתנהגותו את משתמשי הדרך.

ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן, שלא בא בהמלצה טיפולית, ושמתאר נטילת אחריות מצומצמת, התנהלות אימפולסיבית ותפיסות נוקשות. מן התסקיר עולה תמונה של התנהלות אלימה ומאיימת כלפי המתלוננת לאורך שנים ומניעת פעולות בסיסיות ממנה כגון יצירת קשרים חברתיים ועריכת קניות לבדה.

התסקיר מטה את הכף באופן משמעותי להטלת ענישה ממשית.

טיעוני ב"כ הנאשם

10.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בהודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, לאחר תיקון כתב האישום. ב"כ הנאשם הביע הסתייגות מתסקיר שירות המבחן וטען כי קצינת המבחן נתנה משקל יתר על המידה לדברי המתלוננת. נטען שהנאשם נטל אחריות בפני בית-המשפט, הביע חרטה על מעשיו וזקוק לעזרה. הנאשם הביע קושי בשל מעצרו ומן הניתוק מבנותיו וממשפחתו. נטען, כי בתי המשפט הסתפקו, במקרים אחרים, בהטלת ענישה צופה פני עתיד, גם במקרים של נאשמים בעלי עבר פלילי. הנאשם שווה במעצר תקופה ממושכת, וניתן להסתפק בתקופת מעצרו תוך הארכת עונש המאסר על-תנאי התלוי ועומד נגדו, ולהטיל עליו קנס כספי. בני הזוג פרודים מזה מספר חודשים ומצויים בהליך גירושין, ויש לתת משקל לשיקול של שמירה על התא המשפחתי. לדברי אחיו של הנאשם המתלוננת כעת שוב חולה, וזקוקה לטיפולים כימותרפיים.

דברי הנאשם

11.

הנאשם מסר כי הוא מצטער על מה שהיה, לוקח אחריות ולא ישוב על המעשים.

דין והכרעה

הערכים החברתיים הנפגעים

12. הערכים המוגנים בעבירות אלימות במשפחה הנם הגנה על כבוד האדם של הפרט, שלמות גופו, שלווה חיו, ביטחונו האישי והאוטונומיה על גופו. כן מגינות העבירות גם על הערך של שלמות התא המשפחתי, ובפרט זכותו של אדם להיות מוגן מפני אלימות מצד הקרובים לו ביותר בתוך ביתם. אלימות במשפחה פוגעת לא רק בקורבן הפיזי של המעשים, במקרה זה בת הזוג, אלא גם בבני המשפחה האחרים, כאן בנותיהם החיות עם הוריהם בביתן, העלולות להיות מושפעות השפעה קשה מן החשיפה לאלימות.

מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות, והם מחייבים ענישה מחמירה. ישנו צורך בהגנה מיוחדת על נפגעי עבירה, במקרה של עבירות בתא המשפחתי, המתרחשות בחדרי חדרים, כשהן רחוקות מעיני הרשויות בתוך התא המשפחתי, ולאור חוסר הנכונות לעיתים של הקורבן לחשוף את העבירות מתוך תלות פיזית, כלכלית, רגשית או מתוך רצון לשמור על התא המשפחתי, כל אלה מעצימים את המסוכנות במצב זה.

ראו לעניין זה דבריו של כב' השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 שמריז נ' מדינת ישראל (14.3.18):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק

והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): 'בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נאשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15).

הערכים הנפגעים בעבירת **האיומים** הנם שלווה נפשו וביטחון האישי של הפרט.

בעבירת **התעבורה** שבוצעה - נפגעים ערכים שעניינם שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך, ביטחון הציבור והסדר הציבורי. נהיגה ללא רישיון נהיגה או בזמן פסילת רישיון - יוצרת סיכון ממשי לבטיחות הנוסעים בדרכים אשר עלול לגרום לנזקים כבדים לגוף, לנפש ולרכוש. כך קבע בית-המשפט העליון ברע"פ 1483/19 **ליפשיץ נ' מדינת ישראל** (6.3.19):

"נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סכנה לביטחונם ולשלומם של הנהגים והולכי הרגל שבסביבה, והיא אף משקפת יחס מזלזל בחיי אדם, בצווי בית ה משפט ובחוק"

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

13. שקלתי עמדת המאשימה ביחס לקביעת מתחמי ענישה הולמים נפרדים למקרים המתוארים בכתב האישום המתוקן, ומצאתי כי בדין ביקשה לקבוע המאשימה שני מתחמי ענישה הולמים נפרדים.

כתב האישום מתאר, בסך הכל, ארבעה מקרים, כשלנאשם מיוחסות שתי עבירות של תקיפת בת זוגו, עבירה של איומים וכן עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

שני אירועי תקיפת המתלוננת המיוחסים לנאשם, בוצעו בהפרש של למעלה משנה זה מזה.

עבירות האיומים והנהיגה ללא רישיון נעברו באירוע אחד שהתרחש באותו היום בשעות הצהריים.

באירוע אחד המיוחס בכתב האישום - בו הנאשם קפץ לכביש לפני רכבה של המתלוננת - אין זה ברור איזו עבירה מיוחסת לנאשם בגינו, ונראה כי מדובר בעובדת רקע, המלמדת על התנהלותו של הנאשם כלפי המתלוננת, ולא על עבירה נוספת ספציפית.

לפיכך מצאתי כי ראוי לקבוע, כעמדת המאשימה, שני מתחמי ענישה הולמים נפרדים, אשר אחד מהם ייוחד

לעבירות האלימות והשני לעבירות הנהיגה ללא רישיון והאיומים.

14. במקרה אחד, תקף הנאשם את המתלוננת, לנגד עיני בנותיה, בביתם, בכך שדחף אותה והיא נפלה על מדרגות הבית.

במקרה אחר, בחודש יולי 2020, תקף הנאשם את המתלוננת באמצעות כפכף בפניה. אירוע זה הוביל לעזיבתה של המתלוננת את הבית.

שני המקרים התרחשו בהפרש של מעל שנה כאמור.

מספר ימים לפני האירוע המאוחר מבין השניים, בזמן שהמתלוננת נסעה ברכב למרפאה, הנאשם אשר חיכה ליד תחנת אוטובוס, קפץ אל הכביש לפתע, ובזכות ערנות המתלוננת נמנעה פגיעת הרכב בו. עוד באותם ימים, התרחש האירוע הנוסף - הנאשם נהג ללא רישיון נהיגה כאשר אסף את אחת מבנותיו מבית הספר לביתו. בשעות הצהריים, לאחר שהמתלוננת הגיעה לאסוף את הבת מבית הנאשם, הנאשם יצא אחריה, החל לצעוק עליה, נכנס אל תוך הרכב ושם איים עליה בצעקות כי יהרוג אותה אם לא תיתן לו לראות את הבנות. בגין אירוע זה יוחסו לנאשם עבירות האיומים והנהיגה ללא רישיון.

15. מדובר בצבר אירועים המצביע על התנהלות אלימה, בריונית ואימפולסיבית מצד הנאשם. האירועים נפרשו על-פני תקופה של מספר ימים, וכן צוין אירוע קודם.

מדיווחי המתלוננת בשירות המבחן, עולה כי סבלה מאלימות פיזית ומילולית לאורך שנות הנישואין שלה לנאשם, כ-17 שנים.

אופי האלימות אינו קשה או חמור במיוחד, אולם המעשים נושאים אופי מבזה ומשפיל, ומאופיינים בסממנים של שליטה ואדנות כלפי המתלוננת, ושל העדר שליטה בכעסים. האלימות כלפיה אמנם לא גרמה לה לנזק פיזי, אולם יש לשער כי זו גרמה לנזק נפשי בלתי מבוטל למתלוננת ואף הותירה חותם בנפשו של בנותיהם של בני הזוג, שנחשפו לאלימות מצד האב כלפי האם. כן האלימות נושאת פוטנציאל לגרימת נזק רב יותר מזה שנגרם בפועל.

ההתנהגות מעידה על מסוכנות ועל נטייה להתפרצות אלימה בלתי צפויה.

המתלוננת והנאשם מצויים כיום בהליכי גירושין ובהתאם לתסקיר שירות המבחן, הנאשם הביע רצון לשוב לקשר הזוגי, תוך הבנה כי המתלוננת אינה מעוניינת בכך.

16. שירות המבחן מצא כי נטילת האחריות מצד הנאשם הנה מסויגת, והתייחסותו לעבירות מאופיינת במזעור המעשים, בגישה קורבנית ומצמצמת והשלכת האחריות על גורמים חיצוניים כמתלוננת ומשפחתה, אשר לדבריו מסיתה אותה נגדו להעליל עליו עלילת שווא, בכדי להרחיקו מחייה ומבנותיהם.

כך למשל, הנאשם טען כי לא דחף את המתלוננת בבית במדרגות, שכן אין מדרגות בביתו.

כן טען כי השליך נעל שפגעה בידה אך לא בפניה כמתואר בכתב האישום, וזאת בלהט הוויכוח ביניהם וברצונו להפסיק קללותיה כלפיו. הנאשם תיאר מקרה זה כאירוע חריג בחייו, והכחיש אלימות כלפי המתלוננת לאורך שנות הקשר הזוגי.

לגבי המקרה בו תואר כי קפץ לכביש לפני רכבה, טען הנאשם כי אין זה נכון משום שאין לו כוונה לפגוע בעצמו.

באשר לאירוע הנוסף - טען הנאשם כי באותה תקופה כעס שלא ראה את בנותיו משך תקופה ארוכה, ולכן הגיב כמתואר בכתב האישום ואיים על המתלוננת. באשר לנהיגה בזמן פסילה מסר כי התנהלותו לא הייתה תקינה משום שידע שהוא בפסילה, אך נאלץ לנהוג ברכב בשל מחויבות לעבודה ולפרנסה ובהעדר פתרון חלופי.

קרי, הנאשם מודע לסיכון הטמון בהתנהגותו, ואף מאשר כי נהג לאורך תקופה ברכב אף שהיה פסול לנהיגה בהחלטת בית-משפט - תוך יצירת סיכון ממשי למשתמשי הדרך.

בנסיבות המפורטות לעיל, סבורה אני כי **מידת הפגיעה בערכים המוגנים הנה משמעותית.**

מדיניות הענישה הנוהגת

17. בע"פ 4800/12 **יואב סלומון נ' מדינת ישראל** (12.2.13), קבע בית-המשפט העליון, כלהלן -

"הפסיקה חזרה והדגישה כי על בתי המשפט לשרש ולהוקיע התנהגויות של אלימות במשפחה, תוך מתן משקל של ממש לשיקול הגמול וההרתעה במכלול שיקולי הענישה. מי שמרים יד על בת-זוגו - שמא מתוך מחשבה כי הדברים נעשים בד' אמות הבית באין רואה ובאין שומע - נקה לא יינקה, וברגיל ישלם על מעשיו בשלילת חירותו."

עיון בפסיקה מעלה כי בעבירות אלימות במשפחה, נגזרו עונשים במנעד רחב, לאחר שכל מקרה נבחן לגופו ובהתאם לנסיבותיו.

18. **"ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים, לעניין עבירות האלימות:**

א. רע"פ 2486/19 **מואיד נאטור נ' מדינת ישראל** (11.4.19), המבקש הורשע, בהתאם להודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים, בארבעה אירועים. למתלוננת נגרמו נזקים גופניים. נקבע **מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-24 חודשי מאסר, והוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס**

וצו מבחן למשך שנה. ערעור המדינה על קולת העונש לבית-המשפט המחוזי התקבל, והוטלו 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.18), המבקש, ללא עבר פלילי, הורשע בשלושה אישומים, בעבירות של איומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפה חבלנית של בת זוג בסטירה לפניה. נגזרו חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן ועונשים נוספים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16)-שם המבקש הורשע באלימות זוגית במסגרת אירוע יחיד, בעל מספר שלבים, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר לתקופה קצרה הניתן לריצוי בעבודות שירות, לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל, בהעדר חרטה ובהתחשב בהעדר עבר פלילי מהעת האחרונה ובנתק ביחסי המבקש עם המתלוננת. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. בע"פ 4800/12 יואב סלומון נ' מדינת ישראל (12.2.13) הנ"ל, הורשע המערער בבית-המשפט המחוזי, על-פי הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, במספר הזדמנויות. בית-המשפט המחוזי הטיל עליו 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל, ו-12 חודשי מאסר על-תנאי. ערעורו לבית-המשפט העליון נדחה.

מדובר במקרה שנסיבותיו חמורות מאלו שבענייננו, ובריבוי מקרים משמעותי יותר.

ה. רע"פ 1526/13 שלמה בוחנה נ' מדינת ישראל (4.4.13), המבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בתקיפת בת זוגו, לאחר שהצמיד אותה לקיר, דחף אותה לעברו ואחז בצווארה. למבקש לא היה עבר פלילי. הוטלו 45 ימי מאסר בעבודות שירות, וחמישה חודשי מאסר על-תנאי.

ו. רע"פ 7951/10 גוני ניב נ' מדינת ישראל (2.11.2010), הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים שבוצעו באמצעות סכין, באירוע יחיד.

ז. רע"פ 3255/09 יוסי אבי דהן נ' מדינת ישראל (6.7.09), המבקש הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש בשני כתבי אישום. באחד מהם הורשע לאחר שמיעת ראיות ובשני בעקבות הודאתו. הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

יצוין כי חלק מפסקי-הדין מתייחסים לעבירות החמורות יותר של תקיפת בת זוג, אשר גרמו לחבלות ממש, ולא לעבירות תקיפה שלא גרמה לחבלה, המיוחסות לנאשם כאן.

19. לעניין עבירות התעבורה והאיומים, הפנתה המאשימה לפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 149/19 **קובי פפאשוילי נ' מדינת ישראל** (10.1.19), שם המערער הורשע בשורה של עבירות איומים, הטרדה ופגיעה בפרטיות, כלפי בת זוג לשעבר, לתקופה של חודשיים. האיומים היו איומים קשים לפגוע בגופה, באמה, ברכושה ואף איים לרצוח אותה. בית-משפט השלום קבע **מתחם עונש הולם הנע בין מאסר למשך מספר חודשים ובין 15 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.** ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים כלפי בת זוגו, החיה בנפרד ממנו, ונגזרו עליו **12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על-תנאי, קנס והתחייבות.** חרף עברו הפלילי הנקי, קבע בית-המשפט המחוזי בערעורו, כי העונש משקף את מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בית-המשפט העליון קבע אף הוא כי מדובר בעונש הולם. תוכן האיום במקרה זה כלל אמירה קונקרטית להרוג את בת הזוג.

ג. עפ"ג (מרכז) 52083-12-10 **קפ"ש נ' מדינת ישראל** (2.2.2011) - המערער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת איומים לאחר שאיים על חיי גרושתו בפניה. לחובתו עמד עונש מאסר על-תנאי בן תשעה חודשים, והעבירה הנוכחית בוצעה מיד לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בעבודות שירות בתיק קודם. בית-משפט קמא סבר כי אין מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות את הארכת המאסר המותנה. **הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, הופעל המאסר המותנה בן תשעה החודשים בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל ירצה המערער תשעה חודשים, וכן הוטל מאסר על-תנאי.** בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור.

ד. נהיגה בפסילה - רע"פ 2910/20 **הייב נ' מדינת ישראל** (7.5.20) המבקש הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. במסגרת בקשת מעצר, הוטלה עליו פסילה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בתקופה זו נתפס נוהג ברכב. משכך, הוגש נגדו כתב אישום נוסף, והוא הורשע בשני כתבי האישום. בית-המשפט קבע בעניינו מתחם עונש הולם הנע בין הארכת מאסר על-תנאי ועד לשנת מאסר, בצירוף פסילת רישיון לתקופה שבין שנה ל-4 שנים. נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, פסילת רישיון לתקופה של 14 חודשים במצטבר, הפעלת פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים במצטבר, 6 חודשי פסילת רישיון על-תנאי וקנס בסך 3,000 ₪.

בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיבה על קולת העונש, בקבעו כי עבירה של נהיגה בזמן פסילה **היא מן העבירות החמורות שבפקודת התעבורה, המסכנת את הציבור ומבטאת זלזול כלפי החוק.** בית-המשפט המחוזי העמיד את עונשו של המבקש על **10 חודשי מאסר בפועל, והפעיל את עונש המאסר על-תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, חלקו בחופף, כך שסך הכל היה על המבקש לרצות**

עמוד 10

12 חודשי מאסר בפועל. כן העמיד בית-המשפט המחוזי את רכיב הפסילה על תקופה של 24 חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת. בית-המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

20. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי הדין הבאים:

א. ת"פ (ב"ש) 44637-05-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (18.6.13) - הנאשם הורשע בתקיפת בת זוגו ובאיומים כלפיה, לאחר שתקף אותה במהלך ויכוח על רקע רצונה להיפרד ממנו, וכשסירבה להתלוות אליו איים עליה כי ישרוף אותה. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין חודש מאסר ל-6 חודשי מאסר, והוטלו חודש מאסר, ומאסר על-תנאי.**

ב. ת"פ (ת"א) 7344-08-15 **מדינת ישראל נ' פרטוש** (17.7.18) - הנאשם הורשע בעבירות אלימות ואיומים אותן ביצע כלפי אמו ואחותו. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ובין 18 חודשי מאסר בפועל, והוטלו בחריגה משיקולי שיקום צו מבחן, צו של"צ, ומאסרים מותנים - לאחר שהנאשם השתלב בהצלחה בהליך טיפולי, והתקבלה המלצה חיובית מאת שירות המבחן בעניינו.**

ג. ת"פ (פ"ת) 19392-05-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (16.2.20) - הנאשם הורשע בשתי עבירות אלימות אותן ביצע כלפי אשתו ואם ילדיו, בשני אירועים שהתרחשו בהפרש של מספר חודשים זה מזה. במקרה אחד הכה אותה באגרוף על רקע ויכוח, ובמקרה אחר כעס עליה וקרע את בגדיה מגופה, לרבות בגדיה התחתונים. ב"כ המאשימה הצהירה כי עמדת המאשימה הנה להטלת מאסר בעבודות שירות. **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין מאסר על-תנאי ובין 12 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.** לאחר שהנאשם השתלב בהצלחה בהליך טיפולי פרטי, שלא באמצעות שירות המבחן, והמטפל העיד בפני בית-המשפט כי ישנה התקדמות חיובית ממשית ביחסי בני הזוג ובהתנהלות הנאשם, **הוטלו מאסר על-תנאי והתחייבות בלבד.**

21. **לסיכום פרק זה - בהתייחס לאירוע המפורט בכתב האישום, על עבירות האלימות המיוחסות שבו, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ל-12 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים. בהתייחס לאירוע המפורט בכתב האישום על עבירות האיומים והתעבורה שבו, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פסילת רישיון בפועל ועל-תנאי.**

גזירת עונשו של הנאשם

22. הנאשם, בן 46, אב לשתי בנות ומצוי בהליכי גירושין מן המתלוננת.

הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, ונטל אחריות. בכך תרם לחיסכון בזמן ציבורי.

הנאשם הביע צער בפני בית-המשפט אך בפני שירות המבחן הביע נטילת אחריות מסויגת.

אין לנאשם עבר פלילי.

הנאשם שוהה במעצר מאחורי סורג ובריח מיום 22.2.21 ועד היום.

לנאשם עבר תעבורתי מכביד למדי הכולל 18 הרשעות קודמות, וביניהן שתי הרשעות בעבירות תעבורה חמורה - של נהיגה בשכרות, בגין נדון לעונשי מאסר על-תנאי, פסילת רישיון נהיגה וקנסות, ואף לעונש מאסר בפועל בן חודשיים, בעבודות שירות. העונשים שהוטלו עליו לא הרתיעו אותו מלשוב ולנהוג ברכב, והנאשם אף ציין בפני שירות המבחן כי עשה כן לאורך תקופה, לצרכי עבודה ופרנסה.

23. עמדת המתלוננת הובאה באמצעות שירות המבחן. המתלוננת ציינה כי מערכת היחסים של עם הנאשם הייתה רוויה אלימות פיזית ומילולית, בפרט כאשר היו בין בני הזוג ויכוחים, על רקע גורמים כמו פרנסה או צריכת האלכוהול של הנאשם. כן המתלוננת תיארה התנהלות המתאפיינת בסממני שליטה, חשדנות והצרת צעדיה, וכי הנאשם לא אפשר לה לצאת מהבית בגפה או לקיים קשרים חברתיים מלבד אלה שיש לה עם בני המשפחה המורחבת. בדברי המתלוננת משתקף כי הנאשם מחזיק בתפיסות נוקשות ביחס לתפקידה של בת הזוג, ונטייה להתנהגות תוקפנית ואלימה מצדו. המתלוננת, לאחר פרידתה מן הנאשם מנסה לשקם עצמה, והיא ביטאה חשש לגורלה במידה והנאשם ישוחרר ממעצר.

24. שירות המבחן נמנע ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, בהעדר הבעת נזקקות טיפולית, בשל חוסר הבהירות סביב צריכת האלכוהול על-ידי הנאשם, בהינתן נטילת אחריות מסויגת וגישה מצמצמת וקורבנית שהביע, וכן חוסר הכרה בבעייתיות הטמונה בהתנהגותו והכחשה של מאפייניו האלימים. שירות המבחן התרשם כי קיים במצבו של הנאשם סיכון גבוה להישנות ביצוע עבירות בעתיד.

25. הנאשם פעל בשני מקרים בהעדר שליטה עצמית, ובמידה של התאכזרות כלפי אשתו אם בנותיו, ובאחד המקרים אף לנגד עיניהן. במקרה אחר, איים על חייה של המתלוננת. בנוסף נהג הנאשם בידוע כי הוא פסול לנהיגה בהחלטת בית המשפט, זאת תוך זלזול בחוק ובהחלטות בית המשפט ותוך יצירת סיכון ניכר למשתמשי הדרך.

אמנם מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, שנטל אחריות והודה, אולם לא ניתן להימנע מהטלת עונש מאסר בלי זניח לריצוי בפועל, בניכוי ימי המעצר, שישקף את הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים, ואת הנזק שנגרם למתלוננת ולבנות שנחשפו לאלימות האב, ומשלא הונחו בפני ראיות לקיומם של שיקולי שיקום ממשיים. בהעדר אפיק שיקומי יש לתת משקל משמעותי לצורך בהרתעת הנאשם עצמו, ובהרחקתו מנפגעת העבירה. **מצאתי כי יש להציב את העונש בצדו הנמוך - בינוני של כל אחד משני מתחמי הענישה.**

26. לאור כל האמור לעיל אני קובעת את עונשו של הנאשם, בגין כדלקמן:

- א. 8 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח, בניכוי תקופת המעצר מיום 22.2.21 ועד היום.
- ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר על-תנאי שהוטל על הנאשם בתת"ע (חי') 3789-01-17 (גזר-דין מיום 6.1.20), בן 6 חודשים, מתוכו 4 חודשים בחופף לעונש המאסר המוטל עליו בגזר-דין זה, והיתרה במצטבר.

סה"כ ירצה הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

- ג. 4 חודשי מאסר על-תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, עבירת אלימות במשפחה, לרבות כלפי בת זוג לשעבר, מסוג עוון או פשע, או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בפסילה.

- ד. פסילת רישיון למשך 18 חודשים, מיום שחרורו ממאסר, שתחול במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה את הנאשם.

- ה. אני מורה על הפעלת עונש הפסילה על-תנאי שהוטל על הנאשם בתת"ע (חי') 3789-01-17 (גזר-דין מיום 6.1.20), בת 6 חודשים, וזאת בחופף לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

סה"כ פסילת רישיון נהיגה למשך 18 חודשים, כמפורט בסעיף ד' שלעיל.

- ו. הנאשם יישלם למתלוננת פיצויים בסך של 2,000 ₪, וזאת לא יאוחר מיום 10/1/2022. הסכום יופקד בקופת בית המשפט.

המאשימה תעביר פרטי המתלוננת להעברת הפיצוי - תוך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח סיוון תשפ"א, 08 יוני 2021, בנוכחות הצדדים.